

dosarul nr.2ra-1504/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (A. Miron)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

03 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Macrinici Tudor, reprezentat de avocatul Gujuman Fiodor împotriva deciziei din 07 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Macrinici Tudor împotriva Raisei Pleșca cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La 12 septembrie 2016, Macrinici Tudor s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Raisei Pleșca cu privire la încasarea datoriei în mărime de 27 500 de euro, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că, Pleșca Raisa refuză să-i restituie datoria în mărime de 27 500 de euro. Pretinsa datorie se confirmă prin recipisa semnată în data de 27 ianuarie 2012 de către soții Pleșca Raisa și Pleșca Grigore în baza contractului de vânzare-cumpărare a unui imobil, (garaj capital reconstruit) situat peXXXXX, cu suprafața totală de 41,50 m.p., la prețul de 45 000 de euro.

A notat reclamantul că, potrivit recipisei semnată în data de 27 ianuarie 2012, au fost efectuate următoarele achitări: în data de 30 ianuarie 2007 au fost achitați 2500 de dolari SUA; în data de 09 februarie 2007 au fost achitați 5000 de euro; în data de 29 iunie 2007 au fost achitați 2000 de euro și în data de 30 noiembrie 2010 au fost achitați 5000 de euro.

La fel, a menționat reclamantul că prin acordul părților, datoria restantă era suma de 28 000 de euro, după care au fost efectuate și alte achitări, înscrise pe aceeași recipisă. Astfel, în data de 19 noiembrie 2014 au fost achitați 1200 de lei = 63,44 de euro; în data de 30 decembrie 2014 au fost achitați 2000 de lei = 104,98 de euro; în data de 29 ianuarie 2015 au fost achitați 1800 de lei = 88,81 de euro; în data de 29 mai 2015 au fost achitați 3000 de lei = 151,97 de euro și în data de 26 august 2015 au fost achitați 2000 de lei = 91,05 de euro.

Prin urmare, a indicat reclamantul că, în total a fost achitată suma de 14 500 de euro, iar datoria restantă la momentul înaintării cererii de chemare în judecată constituia 27 500 de euro.

A mai notat că, Pleșca Grigore a decedat în data de 14 iunie 2012, iar datoria menționată, urmează a fi restituită de Pleșca Raisa, dat fiind faptul că au fost în relații de căsătorie.

Prin cererea de concretizare din 19 iunie 2017, reclamantul a solicitat încasarea taxei de stat în mărime de 18 049 de lei pentru datoria de 27 500 de euro, taxa de stat pentru dobânda de întârziere în mărime de 5 001,4 lei, reieșind din cuantumul de 8 198,77 de euro, taxa pentru executarea documentului executoriu în mărime de 2 489,60 de lei, onorariul pentru prestări servicii în mărime de 2 500 de lei, taxa pentru serviciile efectuate de Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” ÎS în mărime de 120 de lei, suma totală cu titlul de cheltuieli de judecată fiind 28 159 de lei, iar suma pentru dobânzi de întârziere constituie 8198,77 de euro (f.d. 159 Vol. I).

Prin hotărârea din 26 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins ca tardivă, acțiunea înaintată de Macrinici Tudor împotriva Larisei Pleșca cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată (f.d. 233-237 Vol. I).

Prin decizia din 07 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Macrinici Tudor și a fost menținută hotărârea din 26 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 38, 39-42 Vol. II).

Pentru a hotărî astfel, instanțele invocând prevederile art. 267, 271, 272 alin. (1) din Codul de procedură civilă, au reținut că în speța dată, termenul de prescripție a început să curgă din data de 01 iunie 2012 (dată indicată în recipisă pentru achitarea datoriei restante), până la 01 iunie 2015, însă acțiunea a fost depusă abia la 12 septembrie 2016.

Prin urmare, argumentele reclamantului – apelantului precum că, Pleșca Larisa ar fi efectuat careva achitări din suma datoriei, întrerupând astfel curgerea termenului de prescripție, instanțele nu le-a reținut, or, Macrinici Tudor nu a prezentat probe pertinente și admisibile în acest sens.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 23 martie 2018 și la 04 mai 2018, Macrinici Tudor, reprezentat de avocatul Gujuman Fiodor a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei contestate și a hotărârii din 26 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 45-46, 58-69 Vol. II).

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurentul consideră că soluția instanței de apel este pripită, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

Astfel, a notat recurentul că instanțele nu au reținut că sumele de bani transmise de către intimată au servit drept temei de întrerupere a termenului de prescripție. Mai mult decât atât, nu s-a asigurat o îmbinare echitabilă a intereselor, recurentul fiind plasat într-o situație net dezavantajoasă în raport cu intimata, deoarece dânsa a recunoscut transmiterea sumelor de bani în perioade diferite de timp, care de fapt au servit întreruperea termenului de prescripție.

Prin urmare, a conchis recurentul că instanțele ierarhic inferioare n-au reținut spre examinare și cercetare multiaspectuală probele prezentate în susținerea acțiunii

înaintate, situație care a creat emiterea unei decizii ilegale.

Instanța de recurs constată că, decizia din data de 07 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată recurentului la 28 martie 2018 (f.d. 44, Vol. II). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 din Codul de procedură civilă, consideră recursul depus în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele recurentului precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect de instanța de apel cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol Completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce recurentul a avut posibilitatea de a fi auzit de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, Completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Macrinici Tudor, reprezentat de avocatul Gujuman Fiodor împotriva deciziei din 07 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu